

Podle § 8, odst. 3 a 4 řádu volení v obcích ve znění zák. ze 14. července 1922 č. 253 Sb. může se volič do ob. zastupitelstva zvolený členství zastupitelstva vzdáti již v době, kdy ob. zastupitelstvo ještě není ustaveno — v případě takém dává souhlas s resignací dohlédací úřad s platností konečnou.

Osp v Č. mohla proto s resignací Václava Ž. dne 26. září 1923 vysloviti souhlas, čímž Václav Ž. dle § 10 pozbyl členství ob. zast.

Poněvadž se tak stalo s konečnou platností, mohl tento dohlédací úřad dle §§ 57 a 59 vol. řádu č. 75/1919 volati k volbě starosty, náměstků a obecní rady již jen náhradníka, který za resignujícího měl nastoupiti.

Rozhoduje dle §§ 67 a 54 vol. řádu o námitkách proti volbě starosty a obecní rady, nemohl dohlédací úřad II. stolice přezkoumati uvedená opatření dohlédacího úřadu I. stolice ze 26. září 1923, nýbrž musel je jako konečná, tudíž pravoplatná opatření vzíti za základ svého rozhodnutí. Též nss nemohl seznati, že schůze na 29. září 1923 k volbě starosty a ob. rady svolaná nebyla svolána dle předpisů zákona a že volby ve schůzi té provedené nebyly provedeny dle zákona, poněvadž opatření uvedená, jak ukázáno, stala se dle zákona.

Stížnost jeví se proto neodůvodněnou, pročez byla zamítnuta, přičemž nss neměl příčiny, zabývati se otázkou, zda a jaký vliv mohla míti účast Václava Ž. na výsledek oné volby.

Č. 4424.

Veřejní zaměstnanci: Odbytné nebo výhrada vdovské pense při opětném provdání vdovy?

(Nález ze dne 19. února 1925 č. 3340.)

Věc: Filomena N. v Š. proti moravskému zemskému výboru o odbytné.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-lce, vdově po vrchním účetním radovi Hypoteční banky moravské Aloisů N., byla výměrem zv-u mor. z 8. října 1921 při novém provdání k její žádosti vyhrazena pro případ opětného ovdovění vdovská pense.

Podáním z 3. dubna 1923 prohlásila st-lka, že se hodlá vzdáti práva na vdovskou pensi pro případ opětného ovdovění a že používajíc práva jí Hypoteční bankou rozhodnutím z 23. prosince 1920 zajištěného, podle kterého si může buď vyhraditi pensi pro případ nového ovdovění nebžádati o odbytné, žádá o udělení odbytného.

Rozhodnutím z 9. června 1923 prohlásil zv, že dle reskriptu býv. dvorní komory z 5. března 1818 č. 2251 a dekretu téhož úřadu ze 14. června 1830 č. 22.321, kteréžto předpisy platí ještě nezměněny, jest volba učiněná jednou mezi odbytným a rezervací vdovské pense neodvolatelná a že nemůže proto vyhověti žádosti st-lky o vyplacení odbytného.

Stížnost vytýká, že podle uvedených dekretů nemůže sice vdova po úředníku opětně se provdávši žádati obytné, když se jednou již rozhodla pro případ opětného ovdovění pro pensi, že však úřadu nebylo těmito předpisy zakázáno, aby dobrovolně podle své libovůle vdově odbytné poskytl. Když úřad vyslovil, že n e m ů ž e žádosti st-lky vyhověti, jest jeho rozhodnutí nezákonné.

Nehledě ani k tomu, že strana nemá žádného právního nároku na to, aby úřad svého práva, které by mu snad podle uvedených norem příslušelo, použil a j í d o b r o v o l n ě, t. j. ačkoliv k tomu podle platných předpisů zavázán nebyl, odbytné přiznal, nemohla býti stížnost uznána důvodnou již proto, že žal. úřad vůbec nevyslovil, že jest mu zakázáno uvedenými právními normami st-lce přiznati odbytné, nýbrž poukazem na tyto právní normy s použitím slov, »že nemůže žádosti vyhověti«, dal pouze na jevo, že není příčiny, aby žádosti vyhověl, když naznačené dekrety st-lce právo na odbytné nedávají.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4425.

Veřejní zaměstnanci (Slovensko): Zřízenec býv. municipálního města Bratislavy nemá právního nároku na to, aby byl ministrem vnitra v dosavadní službě městské potvrzen.

(Nález ze dne 19. února 1925 č. 3347.)

Prejudikatura: Boh. 2795 adm.

Věc: Samuel P. v Bratislavě (adv. Dr. Rud. Schnabl z Prahy) proti ministerstvu vnitra (min. rada Dr. Ant. Tobíšek) o propuštění z městské služby.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Ministerstvo vnitra schválilo rozhodnutím z 2. června 1923 po návrhu ministra pro Slov. ve smyslu § 14. vlád. nař. z 23. listopadu 1922 č. 335 Sb., aby úředníci, v seznamu pod č. 1. mu předloženém uvedení byli podrženi ve službách města Bratislavy, naproti tomu neschválilo ponechání zaměstnanců v seznamu pod č. II. předloženém uvedených — mezi nimiž nalézá se Samu P. — ve službách města Bratislavy, poněvadž nevyhovují podmínkám stanoveným v § 12, odst. 2 cit. nař.

Rozhodnutí o stížnosti Samu P. na nss pro nezákonnost vznesené, spočívá na následujících úvahách: — —

Napadené rozhodnutí opírá se o ustanovení § 12 nař. č. 335/1922, kterým proveden byl zák. ze 13. července 1922 č. 243 Sb. Ustanovením § 1 zák. tohoto podrobuji se města Bratislava a Košice předpisům o městech se zřízeným magistrátem, pokud tento zákon jinak nestanoví.

Zák. č. 243/22 ohledně zaměstnanců, kteří v den, kdy zákon nabyl účinnosti t. j. dne 30. listopadu 1922 (§ 31 zák. a § 20 nař. č. 335/22) byli již ve službách měst Bratislavy a Košic, neobsahuje žádných předpisů, platí tedy v tomto směru ve smyslu již cit. § 1 ustanovení zák. o prozatímní úpravě správy měst s regulovaným magistrátem na Slovensku z 31. března 1920 č. 233 Sb.